

...Я вірю в наперед-визначеність долі, я вірю в точність вибору кожної живої істоти для кожної конкретної справи...

Д. Степовик

Ааоüêî âðеâі³

Гроші завжди були засобом обміну й мірилом цінностей, а також вживалися як засіб збереження вартості й оплати. „Гроші - хороші” – ця приказка ніби спеціально придумана для купюр, які створив Василь Лопата. Намальовані ним гроші – хороші, адже вони несуть у собі образ України...” (Степан Фіцич, народний артист України).

Василь Лопата народився 28 квітня 1941 року в селі Нова Басань Бобровицького району на Чернігівщині. Відомий український графік і маляр, заслужений художник України. Він є автором оформлення української гривні: портретів, пейзажів, орнаментів. До його мистецьких творів належать: оформлення українського паспорта (1993), плаката „Боже Великий Єдиний, нам Україну храни”, малярські твори „Вічний поклик”, „Благовіщення”, „Моління про чашу”, „Таємна вечеря”, пейзажі. Він також є автором ряду видань, таких як: автобіографічний нарис „Дорогу свою покажи мені, Господи” у книзі „Господь – сила народу свого” (1996), автобіографічної повісті „Деся на дні мого серця”, „Надії та розчарування, або Метаморфози гривні” (2000).

Образний світ творів Василя Лопати – глибоко національний, виразно поетичний. Його творчість присвячена трактуванню та глибинному осмисленню історії українського народу від найдавніших часів. Історичні факти, постаті давнини та сучасності, природу, літературу, народну і релігійну творчість він трактує у своєрідному і неповторному лірико-поетичному ореолі. Його праця достойно оцінена. Василь Лопата є лауреатом міжнародної премії з еклібрису (Англія, 1989 р.), лауреатом Державної премії ім. Т. Шевченка (1992 р.), лауреатом першої премії Промінвестбанку України (1998 р.).

Твори В. Лопати зберігаються у Національному художньому музеї в Києві, художніх музеях Чернігова, Полтави, Дніпропетровська, Сум, а також у Бібліотеці Конгресу США у Вашингтоні, в Українському музеї в Нью-Йорку, у музеї Стенфордської єпархії УГКЦ у США, Музеї при Українському католицькому університеті в Римі, музеях Російської Федерації (Третяковській галереї в Москві, Будинку-музеї О. Пушкіна в Санкт-Петербурзі, в галереях Єкатеринбурга, Магнітогорська), у приватних збірках Італії, Великобританії, Канади, Росії, Швейцарії, США. Василь Лопата – почесний громадянин міст Вінніпега і Брандона у Канаді.

У своїй книзі «Надії та розчарування, або Метаморфозні гривні» В. Лопата пише: «Історичну роботу, яка випала на мою долю, - створити зоровий образ валюти для незалежної України, - я розглядаю як велику незрівнянну нагороду і честь. Творячи гривню, мені хотілося заявити світові: „Ось дивіться! Ми є! Ми – українці! Ми живемо! Ми маємо право на своє вільне майбуття! Буде Україна існувати рівноправною у спільноті інших країн!” Отже, українські гривні – не тільки грошові знаки, на них мені хотілося показати нашу історію, гідність...” Я цілком погоджуюсь з професором Дмитром Степовиком, який сказав: „Я вірю в наперед-визначеність долі, я вірю в точність вибору кожної живої істоти для кожної конкретної справи у цілій системі космічної гармонії”.

У розділі „Кажу, як на сповіді”, митець говорить: „Згадую своє сільське важке напівсирітське повоєнне дитинство, коли об’єктивні обставини життя ніяк не сприяли, а перешкождали стати мені художником. У мене не було тієї прямої дороги в мистецтво: художня школа – вуз – Спілка художників; мені довелося йти довгими манівцями. Сільська школа – зоотехнікум – училище прикладного мистецтва – служба в армії, і нарешті – інститут і творчість.

І відтоді Господь щедро дарує мені радість творчості, добрих людей навколо мене, красу і духовність спілкування з ними, чарівність нашої природи і чудові книжки. Він зробив мене щасливою людиною, відкрив мені з дитинства моє покликання... Я маю свій світ, де буваю найбільше сам собою, де природньо і гармонійно живу. Це – моя майстерня. Тут щасливо й радісно, без насильства, з'єднуються моя воля як Богом дане право обирати, та воля як внутрішній поклик. Тут народжуються і матеріалізуються нав'язні Богом ідеї. Але я довго цього не знав, зухвало вважаючи їх за свої”.

Учням Школи Українознавства м. Сакраменто (директор Н. Калинюк) випала велика честь зустрітися з Василем Лопатою на концерті у Сан Франціско, де вони представляли школу, виступаючи під керівництвом Заслуженої артистки України, музичного керівника школи Олі Герасименко- Олійник на концерті, присвяченому 190-ій річниці з дня народження Т. Шевченка. На вечорі був присутній заслужений художник України Василь Лопата. Юні бандуристи мали можливість познайомитись з його мистецтвом, подивитись виставку картин.

На фото: сестри Надя і Люба Клименки, учасниці ансамблю бандуристів Школи Українознавства м. Сакраменто, з Василем Лопатою.

На фото: сестри Марта і Оля Ромасьо, учасниці ансамблю бандуристів Школи Українознавства м. Сакраменто, з Василем Лопатою.